

زه چا پيدا كړي يم؟ او وړي؟ هر څه دخالق د وجود څرگندونه كوي

من خلقني؟ ولماذا؟ كل شيء يدل على وجود الخالق؟ - **بشتو**

بيان الإسلام
Bayan AL-Islam

زه چا پيدا كړى يم؟ او
ولي؟ هر څه د خالق د
وجود څرگندونه كوي

شركاء التنفيذ:

المحتوى الإسلامي

رواد الترجمة

جمعية الریوة

دار الإسلام

يتاح طباعة هذا الإصدار ونشره بأي وسيلة مع
الالتزام بالإشارة إلى المصدر وعدم التغيير في النص.

Telephone: +966114454900

ceo@rabwah.sa

P.O.BOX: 29465

RIYADH: 11557

www.islamhouse.com

اسمانونه او ځمکه او په دوی کې لوی مخلوقات چې احاطه کېدلی نه شي، چا پیدا کړي دي؟

په اسمان او ځمکه کې دا دقیق او پراخ نظام چا جوړ کړی؟

انسان چا پیدا کړی او هغه ته د اورېدلو، لیدلو، عقل، پوهې لاسته راوړلو او په واقعیتونو د پوهېدلو وړتیا چا ورکړې ده؟

تاسو د خپل بدن او د ژونديو موجوداتو په سیستمونو کې دا دقیق جوړښت څنگه تشریح کوئ؟ او دا چا لومړی پیدا کړی دی؟

دا لوی کاینات څنگه د کلونو په تېرېدو د خپلو قوانینو سره منظم چلېږي او برقرار پاتې دي؟

هغه نظامونه چا رامینځته کړي چې دا نړۍ کنټرولوي (ژوند او مرگ، د ژونديو موجوداتو تناسل، شپه او ورځ، د موسمونو بدلون، او داسې نور)؟

آیا دې کائناتو خپل ځان پخپله پیدا کړي؟ یا له هېڅ څخه منځ ته راغلي؟ او یا په تصادفي ډول موندل شوي دي؟

ولې یو څوک د داسې شیانو په شتون باور لري چې لیدلی یې نه شي؟ لکه: (درک، عقل، روح، احساسات او مینه) آیا لامل یې دا نه دی چې هغه یې اغیزې ویني؟ نو څنگه انسان د دې لویو کائناتو د پیدا کونکي له شتون څخه انکار کوي، حال دا چې هغه یې د پېداښت، صنعت او رحمت اغیزې ویني؟!

هېڅ هوښیار به دا ونه مني چې ورته وویل شي: دا کور په خپله جوړ شوی، پرته لدې چې یو څوک یې جوړ کړي! یا ورته ووايي: دا کور هېڅ شي (نشت) رامنځته کړی! نو ځینې خلک څنگه په هغه چا باور کولی شي چې وایي: دا لوی کائنات پرته له خالق څخه پیدا شوی؟ یو عقلمند انسان څنگه منلی شي ورته وویل شي چې: د کائناتو دا دقیق نظم په تصادفي توګه رامینځته شوی دی؟

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿أَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَمْ هُمُ الْخَالِقُونَ ﴿٣٥﴾ أَمْ خَلَقُوا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بَلْ لَا يُوقِنُونَ ﴿٣٦﴾﴾

[الطور: 35-36]

آیا دوی بې له څه شي پیدا کړی شوي دي، یا هم دوی، پخپله پیدا کونکي دي. آیا دوی آسمانونه او ځمکه پیدا کړي دي؟ بلکې دوی یقین نه کوي. [52 : 32].

الله سبحانه و تعالی

یوازي یو رب او خالق دی چې ډېر زیات او ستر نومونه او صفتونه لري هغه چې د هغه د کمال څرگندونه کوي: نو د هغه له نومونو څخه دا دي: الخالق (پیدا کوونکی)، الرحیم (رحم کوونکی) الرزق (رزق ورکوونکی) الکریم (سخي ذات) او "الله" د لوی څښتن سبحانه و تعالی تر ټولو مشهور نوم دی، او معنی یې دا ده چې: یوازي د عبادت وړ ذات چې هېڅ شریک نه لري.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي دي([1]):

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝ اللَّهُ الصَّمَدُ ۝ لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ ۝ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ ۝﴾

[الإخلاص: 1-4]

(ای نبی!) ته (دوی ته) ووايه: شان دا دی چې الله یو دی). * هم دا الله بی نیازه (بی حاجته) دی * نه یې (څوک) زېږولی او نه دی (له چا) زېږول شوی دی. * او د ده هېڅوک سیال (او) برابر نشته. [4-1: 112].

او الله تعالی فرمایلي:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ [البقرة: 255]

الله هماغه دی چې له ده پرته بل معبود نشته تل تر تله ژوندی سمبالونکی دی، نه پرکالي پرې راځي او نه خوب، څه چې په اسمانو کې دي او څه چې په ځمکه کې دي (ټول) د هغه دي، دا به څوک وي چې د هغه له اجازې پرته د چا سپارښتنه ورته وکړي؟ په هر هغه څه پوهیږي چې د دوی مخې یا یې شاته دي، او دوی د هغه له معلوماتو هېڅ شی نه شي راگیږولای مگر هغه چې د ده خوښه وي، کرسی یې له اسمانو او ځمکې پراخه ده، او د دې دواړو (ځمکې او اسمان) ساتنه یې نه ستومانه کوي او هغه لوی اوچت ذات دی. [255 : 2].

د سپېڅلي رب صفتونه

څښتن تعالیٰ هغه ذات دی چې ځمکه یې پیدا کړه او هغه یې اېل کړه، د خپلو مخلوقاتو لپاره یې مناسبه وگرځوله او دی هغه ذات دی چې آسمانونه او لوی مخلوقات یې په دوی کې پیدا کړل او د لمر، سپوږمۍ، شپې او ورځې لپاره یې دا دقیق کنټرول رامنځته کړی چې پر عظمت یې دلالت کوي.

رب تعالیٰ هغه ذات دی چې هوا یې مور ته مسخره کړې چې له هغې پرته ژوند نه شو درلودلای، او هغه ذات دی چې پر مور بارانونه وروي او مور ته یې سمندرونه او سیندونه تابع کړي او دی همغه ذات دی چې مور ته یې هغه مهال روزي راکوله کله چې مور د مېندو په رحمونو کې کوچنیان وو او هېڅ ځواک مو نه درلود، او دی همغه ذات دی چې زموږ په رگونو کې یې ویني جریان ورکړی، او زموږ زړونو ته یې په مستمر ډول له زیږون څخه تر مرګه حرکت ورکړی دی.

الله تعالیٰ فرمایلي:

﴿وَاللَّهُ أَخْرَجَكُمْ مِّنْ بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ

وَالْأَبْصَرَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾ [النحل: 78]

(او الله تاسو د خپلو میندو له ځینو نه راووبستئ، په داسې حال کې چې پر هېڅ شي نه پوهېدلئ او تاسو ته یې غوږونه او سترګې او زړونه در کړل، د دې لپاره چې شکر وباسئ) (16: 78)

هغه رب چي عبادت يي کيږي بايد د کمال په صفتونو سره ياد شي.

زموږ خالق مور ته عقلونه را کړي چي د هغه عظمت درک کوي، او په مورن کي يي داسي يو طبيعي فطرت زيږولی چي د هغه پر کمال دلالت کوي، او دا چي شوني نده هغه ذات د نيمگړتياوو په صفتونو سره ياد شي.

عبادت بايد خامخا او يوازي د الله جل جلاله وشي، ځکه همدی بشپړ ذات دی چي د عبادت مستحق دی او هر هغه څه چي له هغه پرته يي عبادت کيږي باطل او نيمگړی دی او مرگ او فنا کېدل پرې راځي.

انسان، بت، ونه او يا حيوان هېڅکله معبود کېدلی نه شي!

د عقلمند لپاره مناسبه نه ده چي له کامل ذات پرته د بل چا عبادت وکړي، نو څنگه کولای شي له خپل ځان څخه د تېټ مخلوق عبادت وکړي؟

شوني نه ده چي رب دې د يوې ميرمنې په خېټه کي د ماشوم په څېر وي او داسي وزېږول شي لکه څنگه چي ماشومان زېږېږي!

څښتن هغه ذات دی چي مخلوقات يي پيدا کړي او مخلوقات يي په قبضه کي دي او د هغه تر واک لاندې دي، ناشوني ده چي انسانان ورته زيان ورسوي؛ او ناشوني ده چي هغه په دار وځروي، شکنجه يي کړي او سپکاوی ورته وکړي!

ناشوني ده چي رب دې ومري!

څښتن هغه ذات دی چي نه هېروي، نه خوب کوي او نه خوري، هغه لوی دی، ناشوني ده چي بنځه يا بچی ولري؛ خالق د عظمت صفتونه لري او هېڅکله نه اړمن کيږي او نه په نيمگړتيا سره يادېږي، او ټول هغه نصوص چي نسبت يي پيغمبرانو ته کيږي او د خالق د عظمت سره په ټکر کي وي، هغه تحريف شوي نصوص دي او صحيح وحې نه ده کومه چي موسی، عیسی، او نورو پيغمبرانو عليهم السلام راوړي ده.

الله تعالی فرمايلي:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاستَمِعُوا لَهُ إِنَّ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا
 ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَنْقِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ
 وَالْمَطْلُوبُ﴾ (٧٣) مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٧٤﴾ [الحج: 73-74]

ای خلکو! یو مثال را وړل شوی نو غور ورته کیردی، تاسو چې الله نه پرته
 څه رابلئ، که ټول ورته را یو ځای هم شي هېڅکله به یو مچ هم پیدا نه کړی
 شي او (دا لا څه) که یو مچ څه شي ترې وتښتوي، هغه هم نه شي ترې
 خلاصولی، هم (مرسته) غوښتونکی کمزوری دی او هم غوښتل شوی. * دوی
 د الله تعالی قدر ونه کړ، څنگه چې د هغه د قدر کولو حق دی، بېشکه الله خامخا
 ډېر زورور، ښه غالب دی. [22: 73, 74].

آيا دا معقوله ده چې خالق دې مور له وحی پرته پرېږدي؟

آيا دا عقل مني چې الله دا ټول مخلوقات بې هدفه پيدا كړي، آيا هغه يې بې مقصده پيدا كړي دي، حال دا چې هغه په هر څه پوه او حكيم دی؟

آيا دا عقل مني چې هغه ذات چې مور يې په دومره دقت او مهارت سره پيدا كړي يو او د ځمكې او اسمانونو هر څه يې زموږ تابع كړي، چې مور به يې له كوم هدف پرته پيدا كړي يو، او يا به مو د خورا مهمو پوښتنو له ځوابولو پرته پرېږدي چې زموږ فكر يې مشغول كړی دی، لكه: ولې مور دلته يو؟ او له مرگ نه وروسته څه دي؟ او زموږ د پيدايښت موخه څه ده؟ بلکې الله پېغمبران رالېږلي چې مور د خپل شتون په هدف پوه شو او دا چې هغه له مور نه څه غواړي!

الله جل جلاله د دې لپاره پېغمبران رالېږلي چې مور ته خبر راکړي چې يوازې هغه د عبادت وړ دی، او چې پوه شو څنگه يې عبادت وکړو، او مور ته د هغه د اوامرو او منهياتو په اړه خبر راکړي او د دې لپاره چې مور ته نیک ارزښتونه را زده کړي چې که مور يې مراعت کړو، نو پاک او له نيکيو او برکتونو ډک ژوند به ولرو.

او يقينا چې الله ډېر پېغمبران رالېږلي، لكه (نوح، ابراهيم، موسى او عيسى) او الله تعالى دغو پېغمبرانو ته داسې نښې او معجزې ورکړې چې د دوی د رېښتینولۍ څرگندونه کوي او دا چې دوی د خالق له خوا رالېږل شوي دي.

او د پېغمبرانو وروستنی پېغمبر محمد صلی الله عليه وسلم دی - او الله جل جلاله پرې قرآن کریم نازل کړی دی.

او رسولانو مور ته په واضح ډول خبر راکړی چې دا ژوند يو امتحان دی او دا چې رېښتیني ژوند به له مرگ نه وروسته وي.

او دا چې د هغو مؤمنانو لپاره جنت دی چې يوازې د الله جل جلاله عبادت يې کړی وي؛ هغه ذات چې شریک نه لري او په ټولو رسولانو يې ايمان راوړی وي او پدې چې هلته يو اور دی چې الله د هغو کافرانو لپاره چمتو کړی چې د الله سره د نورو معبودانو عبادت هم کوي او يا يې د الله له کوم رسول څخه انکار کړی وي او پرې کافر شوی وي.

الله تعالى فرمايلي دي:

﴿يَبْنَىْ ءَادَمَ إِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِّنْكُمْ يَقْضُونَ عَلَيْكُمْ ءَايَاتِي فَمَنِ اتَّقَىٰ وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٥﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٦﴾﴾ [الأعراف: 35-36]

اي د ادم اولاده! كه تاسو ته له تاسو نه واقعا رسولان راشي، چي تاسو ته زما آيتونه بيانوي، نو هغه خوك چي پرهېزگاره شو او (د خان) اصلاح يې وكړه، نو په دوى باندې به نه څه وېره وي او نه به دوى غمجن كېږي. * او هغوى چي زموږ آيتونه يې دروغ وبلل او تكبر يې ترې وكړ، نو هغوى دوزخيان دي، تل تر تله پكې اوسېدونكي دي. [7 : 35,36].

او الله پاك فرمايلي:

﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنَّمَا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنَّكُمْ إِلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ ﴿١١٥﴾﴾ [المؤمنون: 115]

آيا نو تاسو گمان كوي چي بي شكه مور تاسو عبث پيدا كړي ياست او دا چي بي شكه تاسو به مور ته بېرته نه راگرځي. [23 : 115].

قرآن کریم

قرآن کریم د الله تعالی کلام دی چې په وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې نازل کړی، او دا ترټولو ستره معجزه ده چې د محمد صلی الله علیه وسلم د نبوت حقیقت څرگندوي. په خپلو احکامو کې حق او په خپلو معلوماتو کې ریښتیني دی، او الله تعالی یې منکران د یو سورت په څېر د سورت په راوړلو سره وننگول، مگر دوی د هغه حیرانوونکي انداز او الفاظو عاجز کړل، په دې کې ډېر عقلي شواهد او ساینسي حقایق شامل دي چې دا په ډاگه کوي چې دا کتاب د انسانانو لخوا نه دی جوړ شوی، بلکې دا د انسانیت د څښتن پاک کلام دی.

ولي دېر شمېر رسولان؟

الله جل جلاله له اوله پېغمبران راېږلي چې خلک د خپل رب لور ته راوبلي او د هغه اوامر او نواهي هغوی ته ورسوي، او د هغوی ټولو بلنه دا وه چې: يوازي د الله جل جلاله عبادت وکړئ او هر کله چې به يو قوم هغه څه پرېښودل پيل کړل چې پېغمبر به يې ورته راوړي وو او يا به يې د هغې د بدناملو هڅه وکړه، لکه د الله تعالی په يووالي امر، نو الله تعالی به د دې لارې د سمونتيا لپاره بل رسول راوړلېره چې خلک بېرته د توحيد او د الله تعالی اطاعت ته راوگرځوي، تر دې چې الله تعالی د محمد صلی الله عليه وسلم په راېږلو سره د رسولانو لړۍ پای ته ورسوله، چا چې د قيامت تر ورځې پورې ټولو انسانانو ته عمومي او ابدي شريعت راوړی، داسې قانون چې د مخکنيو قوانينو بشپړونکی او منسوخوونکی دی، او لوی الله د قيامت تر ورځې پورې د دې شريعت او رسالت د دوام تضمین کړی دی.

له همدې امله، مور مسلمانان په ټولو پخوانيو پېغمبرانو او کتابونو. ايمان لرو - لکه څنگه چې الله امر کړی -

الله تعالی فرمايلي:

﴿ءَاٰمَنَ الرَّسُوْلُ بِمَا اَنْزَلَ اِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِۗ وَالْمُوْمِنُوْنَ كُلُّۢ ءَاٰمَنَ بِاللّٰهِ وَمَلَٰٓئِكَتِهٖۙ وَكُتُبِهٖۙ وَرُسُلِهٖۙ لَا نُقَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِّنْ رُّسُلِهٖۙ وَقَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا غُفْرٰنَكَ رَبَّنَا وَاِلَيْكَ الْمَصِيْرُۙ﴾ [البقرة: 285]

رسول پر هغه څه ايمان راوړی چې په ده باندې د خپل رب له جانبې نازل کړی شوی دی او مومنانو هم، ټولو ايمان راوړی دی په الله او د هغه پر ملايکو او د هغه پر کتابونو او د هغه په رسولانو (او وايي چې) مور د هغه (الله) په رسولانو کې د هېچا په مينځ کې فرق نه کوو او وايي چې: مور واورېدل او خبره مو ومنله (مور) ستا (نه) بڅېښه (غواړو) ای زموږه ربه! او خاص تا ته بېرته درتگ دی [2: 285].

يو څوڪ تر هغه وخته مؤمن ڪېدلى نه شي تر څو يي په ٽولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړي.

الله هغه ذات دى چې رسولان يي راليرلي او چا چې له دوى څخه د يوه په پيغمبري كفر وكړ نو په حقيقت كې يي په ٽولو كفر كړى دى، له دې به لويه گناه نه وي چې يو څوڪ د الله تعالى له وحيي انكار وكړي، نو جنت ته د ننوتلو لپاره په ٽولو پيغمبرانو ايمان راوړل ضروري دي.

په دې زمانه كې پر هر چا فرض دي چې د الله تعالى په ٽولو پيغمبرانو ايمان راوړي، او دا كار يوازې د دوى په وروستي او اخري پيغمبر محمد صلى الله عليه وسلم په ايمان راوړلو او پيروي سره كېږي.

الله تعالى په قران كريم كې فرمايلي دي، څوڪ چې د الله په كوم پيغمبر له ايمان راوړلو څخه انكار كوي نو هغه په الله تعالى كافر او د هغه د وحى دروغ گڼونكى دى:

لاندي آيت ولوله:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيَقُولُونَ نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ أَنْ يَتَّخِذُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ﴿١٥٠﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُّهِينًا ﴿١٥١﴾﴾ [النساء: 150-151]

بېشكه هغه كسان چې په الله او د هغه په رسولانو كافرين كېږي او دوى غواړي چې د الله او د هغه د رسولانو په مېنځ كې بېلتون وكړي او دوى وايي چې مونږ پر ځينو (رسولانو) ايمان راوړو او په ځينو كافر كېږو او دوى غواړي چې د دې (اسلام او كفر) په مېنځ كې (بله) لار ونيسي * دغه كسان په رښتيا كافرين دي او موږ د كافرينو لپاره سپكوونكى عذاب تيار كړى دى[4: 150,151].

اسلام څه شی دی؟

اسلام؛ د الله تعالی یووالي ته غاړه ایښودل دي، په پیروی سره هغه ته تسلیمېدل او په خوښی او منلو سره د هغه د شریعت پیروي کول دي.

او الله تعالی رسولان له یو پیغام سره رالیرلي چې هغه: د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري.

او اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی، د دوی بلنه یو شان او شریعتونه یې بېلابېل دي. نن ورځ مسلمانان یوازیني خلک دي چې د صحیح دین پیروي کوي، هغه دین چې د ټولو انبیاوو لخوا راورل شوی او په دې وخت کې د اسلام پیغام حق دی، نو هغه رب چې ابراهیم، موسی او عیسی علیهم السلام یې رالیرلي؛ همغه رب دی چې محمد صلی الله علیه وسلم یې رالیرلي، او اسلامي شریعت د نورو مخکنیو شریعتونو منسوخوونکی دی.

ټول هغه دینونه چې خلک پرې نن سبا عبادت کوي - له اسلام پرته - هغه دینونه دي چې د انسانانو له خوا رامینځته شوي، یا دا چې الهی ادیان وو خو انسانانو پکې لاسوهنه وکړه نو د خرافاتو، میراثي افسانو او بشري اجتهاداتو گډوله ترې جوړه شوه. خو د مسلمانانو عقیده یوه روښانه عقیده ده چې بدلون نه مومي، او قرآن کریم ته وگوره چې په ټولو اسلامي هیوادونو کې همدا یو کتاب دی.

الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایلي:

﴿قُلْ ءَاَمَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا اُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا اُنزِلَ عَلٰٓى اِبْرٰهِيْمَ وَاِسْمٰعِيْلَ وَاِسْحٰقَ وَيَعْقُوْبَ وَاَلْسَبَاطِ وَمَا اُوْتِيَ مُوسٰى وَعِيسٰى وَالنَّبِيُّوْنَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهٗ مُسْلِمُوْنَ ﴿۸۵﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْاِسْلَامِ دِيْنًا فَلَنْ يُّقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْاٰخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ﴿۸۴﴾﴾ [آل عمران: 84-85]

ته ووايه: مور ايمان راوړی پر الله او پر هغه (کتاب) چې پر مور نازل کړی شوی دی او پر هغه څه چې په ابراهیم او اسماعیل او اسحاق او یعقوب او (د هغه) په اولادې نازل کړی شوي دي او پر هغه څه چې موسی او عیسی او (نورو) نبیانو ته د خپل رب له جانب وړکړل شوي دي، مور په دوی کې د هېڅ یو په مینځ کې فرق نه کوو او مور خاص د هغه (الله) د حکم منونکي یو. * (او څوک چې له اسلام پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی) [3: 84, 85].

مسلمانان د عیسی علیه السلام په اړه څه عقیده لري؟

آیا پوهېږئ چې مسلمانان باید د الله تعالی پر پیغمبر عیسی علیه السلام ایمان ولري، له هغه سره مینه ولري، درناوی یې وکړي او په هغه رسالت یې ایمان ولري چې هغه یوازی د یو الله عبادت ته بلنه ده؛ هغه ذات چې شریک نه لري! او مسلمانان په دې باور دي چې حضرت عیسی او حضرت محمد (صلی الله علیهما وسلم) دواړه پیغمبران وو او دا چې دوی د دې لپاره راایزل شوي وو چې خلکو ته د الله او د جنت لار وښيي.

او مور باور لرو چې عیسی علیه السلام د الله تعالی له خوا له لویو پیغمبرانو څخه یو راایزل شوی پیغمبر دی او مور باور لرو چې هغه په معجزانه توګه زېږېدلی و، او الله تعالی مور ته په قرآن کې فرمایلي چې عیسی علیه السلام یې پرته له پلار څخه پیدا کړی، لکه څنګه یې چې آدم له مور او پلار پرته پیدا کړی، نو الله خو په هر څه قادر دی.

او مور باور لرو چې عیسی معبود نه دی او نه د الله تعالی زوی دی، او نه په دار شوی دی، بلکې هغه ژوندی دی، الله تعالی خپل طرف ته پورته کړی چې په وروستي وخت کې د عادلانه قضاوت کوونکي واکمن په توګه رابنګته شي، او دی به له مسلمانانو سره وي، ځکه چې همدوی په توحید ایمان لري؛ هغه توحید چې عیسی او ټولو پیغمبرانو علیهم السلام راوړی دی.

الله پاک مور ته په قرآن کریم کې خبر راکړی چې د عیسی پیغام (رسالت) د عیسویانو له خوا تحریف شوی او دا چې د ګمراهانو یوې ډلې انجیل تحریف کړی او بدلون یې پکې راوستی او داسې متنونه یې ورزیات کړي چې عیسی نه دي ویلي، د دې خبرې ثبوت د انجیل بېلابېلي نسخې او تر منځه یې د ټکر شتون دی.

الله تعالی مور ته خبر راکړی چې عیسی د خپل رب عبادت کاوه او له هېچا یې نه و غوښتي چې د هغه عبادت وکړي، بلکې هغه خپل قوم ته امر کړی و چې د هغه د خالق عبادت وکړي، خو شیطان عیسویان د عیسی عبادت ته اړ کړل، او الله تعالی مور ته په قرآن کریم کې فرمایلي چې هغه چاته به بښنه ونه کړي چې له الله پرته د بل چا عبادت کوي، او دا چې عیسی علیه السلام به د قیامت په ورځ له هغه چا څخه بېزاره شي چې د هغه عبادت یې کاوه او ورته به وایي چې: ما خو تاسو ته امر کړی و چې د خالق عبادت

وڪريئ او ما هېڅڪله له تاسو نه و غوښتي چي زما عبادت وڪريئ. د دي خبري ثبوت د الله تعالى دا قول دى:

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ وَلَا تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ إِنَّمَا الْمَسِيحُ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُولُ اللَّهِ وَكَلَّمْتُهُ وَآلَقْنَاهَا إِلَى مَرْيَمَ وَرُوحٌ مِّنْهُ فَعَامِنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۗ وَلَا تَقُولُوا ثَلَاثَةً ۚ أَنْتَهُمُ خَيْرًا لَّكُمْ إِنَّمَا اللَّهُ إِلَهُ وَاحِدٌ سُبْحَانَهُ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٧١﴾﴾ [النساء: 171]

اي اهل كتابو! تاسو په خپل دين كي غلُو (زياتي) مه كوي او الله ته يواخي د حقي خبري نسبت كوي، يقيناً همدا خبره ده چي د مريمي زوى مسيح عيسى خو بس د الله رسول او د هغه كلمه ده، چي هغه يي مريم ته غورخولي وه او د هغه (الله) له جانبه روح دى، نو تاسو پر الله او د هغه پر رسولانو ايمان راوړئ او تاسو مه وايئ چي (معبودان) دري دي، تاسو (له دي نه) منع شئ، تاسو لپاره به (دا) ډېره بڼه وي، يقيناً همدا خبره ده چي الله يو معبود دى زه د هغه پاكي بيانوم له دي نه چي د هغه لپاره دي اولاد وي، خاص د هغه لپاره دي هر هغه څه چي په اسمانونو كي دي او هر هغه څه چي په ځمكه كي دي او الله بڼه كافي دى د كار ساز (په توگه). [4: 171].

الله تعالى فرمايي:

﴿وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقِّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ ۗ فَقَدْ عَلِمْتَهُ ۗ تَعَلَّمُ مَا فِي نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ ۗ إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّمُ الْغُيُوبِ ﴿١١٦﴾﴾ [المائدة: 116]

او كله چي الله وفرمايل: اي عيسى د مريمي زويه! ايا تا خلقو ته ويلي وو چي له الله نه غير ما او زما مور دوه معبودان ونيسي؟ عيسى وويل زه ستا پاكي بيانوم، زما لپاره جايز نه دي چي زه هغه خبره وكرم چي د هغي حق ما ته نشته، كه چپري ما دا خبره كړي وي، نو يقيناً تا ته به معلومه وي، ته عالم يي پر هر هغه څه چي زما په نفس كي دي او زه نه پوهېرم پر هغه څه چي ستا په نفس كي دي، بېشكه هم ته پر غيبو بڼه عالم يي. (5: 116)

څوك چي غواړي په آخرت كي نجات ومومي بايد اسلام قبول كړي او د محمد صلى الله عليه وسلم پيروي وكړي.

له هغو حقایقو چې پیغمبران او رسولانو پرې اتفاق کړی دا دی چې یوازې هغه مسلمانان به په آخر کې نجات مومي چې په الله تعالی ایمان لري او د هغه سره په عبادت کې هېڅوک نه شریکوي او په ټولو پیغمبران او رسولانو ایمان لري. هغه څوک چې د موسی علیه السلام په زمانه کې وو او په هغه یې ایمان راوړی و او د هغه په لارښوونو یې عمل کړی و، نو هغوی ښه مسلمانان او صالح مؤمنان دي، خو وروسته له دې چې الله تعالی عیسی علیه السلام راولیږه، نو د موسی علیه السلام پیروان باید په عیسی علیه السلام ایمان راوړي او هغه څوک چې په عیسی علیه السلام ایمان ولري ښه مسلمانان دي، او څوک چې په عیسی علیه السلام له ایمان راوړلو انکار وکړي او ووايي چې زه د موسی علیه السلام په دین یم، هغه مومن ندی؛ ځکه چې هغه د الله تعالی له خوا له رالېږل شوي پیغمبر څخه انکار کړی، همدا رنگه وروسته له دې چې الله تعالی وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم راولیږه، پر ټولو واجب شوه چې ایمان پرې راوړي، نو هغه رب چې موسی او عیسی یې رالېږلي همغه رب دی چې وروستی پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم یې رالېږلی، نو چا چې د محمد صلی الله علیه وسلم په رسالت کفر وکړ او ویې ویل چې "زه به د موسی او یا عیسی پیرو پاتې شم، نو دا مؤمن نه دی.

د یو چا لپاره دا بسنه نه کوي چې ووايي هغه د مسلمانانو درناوی کوي او نه یې په آخرت کې د خلاصون لپاره بسنه کوي چې خیرات ورکړي او د غریبانو سره مرسته وکړي، بلکې باید په الله تعالی، د هغه په کتابونو، د هغه په رسولانو او د آخرت په ورځ ایمان ولري؛ تر څو الله تعالی ترې دا هر څه قبول کړي!، له شرک او کفر څخه بله لویه گناه نشته او لدې چې د الله تعالی هغه وحی رد کړی شي چې هغه نازله کړې ده او یا یې د وروستي پیغمبر له پیغمبرۍ انکار وشي. نو هغه یهودو او نصارو چې د محمد صلی الله علیه وسلم د رسالت په اړه اورېدلي وي او په هغه یې له ایمان راوړلو انکار کړی او په اسلام کې له داخلېدو یې انکار کړی، د دوزخ په اور کې به د تل لپاره پاتې شي لکه څرنګه چې الله تعالی فرمایلي:

﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي نَارِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أُولَئِكَ

هُمْ شَرُّ الْبَرِيَّةِ ﴿٦﴾ [البينة: 6]

(بېشکه هغه کسان چې کافران شوي دي، چې اهل کتاب او مشرکان دي، (دوی به) د دوزخ په اور کې تل تر تله وي، هم دغه کسان تر ټولو بد خلق دي) [98: 6].

له هغه وخته چې بشریت ته د الله تعالی وروستی پیغام نازل شوی، نو هر انسان چې د اسلام په اړه اوري او د وروستي پیغمبر محمد صلی الله علیه وسلم پیغام اوري، باید په هغه ایمان راوړي، د هغه د شریعت پیروي وکړي او په اوامرو او نواهیو کې د هغه اطاعت وکړي، او څوک چې دا وروستی پیغام اوري او رد یې کړي، الله تعالی به له هغه څخه هېڅ شی ونه مني او په آخرت کې به عذاب ورکړي، د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا وینا ده:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَسِرِينَ﴾ [آل

عمران: 85]

او څوک چې له اسلام نه غېر (بل) دین غواړي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی. [3: 85].
او الله تعالی فرمايي:

﴿قُلْ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالَوْا إِلَىٰ كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ أَلَّا نَعْبُدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِّن دُونِ اللَّهِ فَإِن تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا مُسْلِمُونَ﴾ [آل عمران: 64]

ورته وایه ای اهل کتابو هغه څه ته راشئ چې زموږ او ستاسو ترمنځ یو برابر دی، دا چې د الله نه پرته به بل څه نه لمانځو، نه به څه شی ورسره شریکوو او نه به څوک له الله نه پرته یو بل د معبودانو په توګه نیسي، نو که وګرځېدل بیا ورته ووايئ تاسو شاهدان اوسئ چې موږ مسلمانان یو. (3: 64).

زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟

اسلام کې د ننوتلو لپاره په دې شپږو ارکانو ايمان راوړل واجب دي:

په الله جل جلاله ايمان او دا چې هغه خالق، روزي ورکونکی، چار سمبالى او مالک دى، د هغه په شان هېڅ شى نشته، هغه نه مېرمن لري او نه زوى، او هغه يوازې د عبادت مستحق دى.

په پرېښتو ايمان او دا چې دوى د الله تعالى بندگان دي، له نور څخه يې پيدا کړي او دنده يې ورسپارلي چې پر پېغمبرانو عليهم السلام يې وحى نازلوي.

په ټولو هغو کتابونو ايمان راوړل چې الله تعالى په خپلو پېغمبرانو عليهم السلام نازل کړي دي (لکه: تورات او انجيل) او وروستى کتاب قرآن کریم.

په ټولو پېغمبرانو - عليهم السلام - ايمان راوړل لکه: نوح، ابراهيم، موسى، عيسى او دوى وروستى محمد صلى الله عليه وسلم، او دا چې دوى ټول له انسانانو څخه وو، د وحى په واسطه يې د دوى ملاتړ کړى او هغه نبي او معجزې يې ورکړې چې دوى د ريښتینولى څرگندونه کوي.

د آخرت په ورځ ايمان راوړل چې الله جل جلاله به مخکيني او وروستني راژوندي کوي او الله تعالى به د خپل مخلوق په مينځ کې قضاوت کوي، مومنان به جنت او کافران به دوزخ ته داخلوي.

په تقدير باور او دا چې الله په هر څه پوهيږي، څه چې پخوا وو او څه به چې په راتلونکي کې وي، او دا هر څه يې ليکلي دي او د دې اراده يې هم کړې ده او هر څه يې پيدا کړي هم دي.

اسلام د نېکمرغی لار ده

اسلام د ټولو پیغمبرانو دین دی او د عربو پورې ځانګړی دین نه دی. اسلام په دې دنیا کې د ریښتیني خوښی او په آخرت کې د ابدی نعمتونو لاره ده.

اسلام یوازینی دین دی چې د روح او بدن اړتیاوې پوره کولی شي او د انسانانو ټولې ستونزې حلولی شي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿قَالَ أَهْبِطَا مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فِيمَا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنِّي هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدَايَ فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ﴿١٢٣﴾ وَمَنْ أَعْرَضَ عَن ذِكْرِي فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَعْمَى ﴿١٢٤﴾﴾ [طه: 123-124]

(الله) وويل: تاسو دواړه له دې (جنت) نه کوز شئ ټول، ستاسو ځینې به د ځینو نورو دښمنان وي، نو که تاسو ته زما له جانبې هدایت راغی، نو چا چې زما د هدایت پیروي وکړه، نو دی به نه گمراه کېږي او نه به بدبخته کېږي * او هغه څوک چې زما له ذکر (قرآن) نه مخ وگرځوي، نو بېشکه د ده لپاره ډېر تنگ گذران (او ژوند) دی او دی به مور د قیامت په ورځ روند راپورته کوو. [124, 123: 20].

اسلام ته په داخلېدو کې څه گټه کوم؟

اسلام ته داخلېدل ستړې گټې لري، چې ځينې يې دا دي:

- په دنيا کې بريا او عزت، ځکه چې انسان د الله بنده وي، که نه نو د خواهشاتو، شيطان او شهوتونو بنده به و.

- په آخرت کې تر ټولو لويه بريا د دوزخ له عذابه ژغورل، جنت ته داخلېدل او په جنت کې د الله تعالیٰ رضا او د ابدي ژوند گټل دي.

هغه څوک چې الله تعالیٰ يې جنت ته داخل کړي، د مرگ يا هر ډول ناروغۍ، درد، غم، يا بوياتوب پرته به په ابدي نعمتونو کې ژوند وکړي، او دوی به هر څه چې دوی يې غواړي ترلاسه کړي.

په جنت کې داسې نعمتونه شته چې نه د چا سترگو ليدلي، نه غوړونو اورېدلي او نه د چا په فکر کې گرځېدلي.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالیٰ دا وينا ده چې فرمايي:

﴿مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ أُنْثَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ

أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٩٧﴾ [النحل: 97]

چا چې نېک عمل وکړ، سړی وي، يا که ښځه، په داسې حال کې چې مومن وي، نو خامخا هر ورو به مونږ هغه ته ژوند ورکړو، ډېر پاکېزه ژوند او خامخا هر ورو به مونږ هغوی ته د هغوی د اجر جزا ورکړو د هغو تر ټولو ښو عملونو په بدل کې چې دوی به کول. [16: 97].

که اسلام را نه ورم نو څه به له لاسه ورکړم؟

انسان به تر ټولو ستر علم او پوهه له لاسه ورکړي، چې هغه د الله تعالی پېژندل او د الله تعالی په اړه پوهه ده، او هغه به په الله تعالی باور له لاسه ورکړي، هغه څه چې انسان ته په دنیا کې امنیت او آرامي او په آخرت کې ابدي نعمت ور په برخه کوي.

انسان به تر ټولو لوی کتاب ته لاسرسی له لاسه ورکړي چې الله تعالی خلکو ته نازل کړی او په دې لوی کتاب به ایمان له لاسه ورکړي.

هغه به په سترو پیغمبرانو ایمان له لاسه ورکړي، همدا رنگه به د قیامت په ورځ په جنت کې د دوی ملګرتیا له لاسه ورکړي، او د دوزخ په اور کې به د شیطانونو، مجرمانو او ظالمانو سره مل وي، چې ډېر بد کور او بد ګاونډی دی.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿... قُلْ إِنَّ الْخَاسِرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ أَلَا ذَلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ﴿١٥﴾ لَهُمْ مِّنْ فَوْقِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ وَمِن تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذَلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهَ بِهِ عِبَادَهُ وَيُعْبَادُ فَاتَّقُونِ ﴿١٦﴾﴾ [الزمر: 15-16]

ووايه بېشکه (حقيقي) زیانمن هغه خلک دي چې د قیامت په ورځ یې ځانونه او خپلې کورنۍ په تاوان کې اچولي دي، خبر اوسئ چې همدغه څرګند تاوان دی. * د هغوی لپاره به لاندې باندي د اور (ټوټې) وریخي (لکه چترۍ راتاو) وي، دا هغه عذاب دی چې الله خپل بندګان پرې ډاروي، اې زما بندګانو له ما نه ووېرېږئ. [39: 15, 16].

پرېکړه مه خنډه!

دنیا د ابدیت کور نه دی ...

ژر دی چې ټول بنایست به یې له منځه لاړ شي او ټول شهوتونه به ختم شي...

او هغه ورځ به راشي چې د کړنو حسابي به درسره وشي، چې هغه د قیامت ورځ ده، الله تعالی فرمایلي:

﴿وَوُضِعَ الْكِتَابُ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَا وَيْلَتَنَا مَالِ هَذَا الْكِتَابِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا حَاضِرًا وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا﴾ [الكهف: 49]

(او کتاب به کېښودل شي، نو ته به مجرمان ویني چې له هغه څه نه به وېرېدونکي وي چې په ده کې دي او وايي به: ای زموږ هلاکته! د دې کتاب (عملنامې) څه حال دی چې نه وره (ګناه) پرېږدي او نه غټه مګر هغه (هره یوه) یې حساب کړي ده او دوی به خپل ترسره کړي عملونه حاضر ومومي، او ستا رب پر هېچا ظلم نه کوي). [18 : 49].

او یقیناً چې الله تعالی په ډاګه کړي ده چې څوک اسلام نه راوړي نو هغه به د تل لپاره د دوزخ په اور کې وي.

نو دا لږ تاوان نه، بلکې لوی تاوان دی:

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ [آل

عمران: 85]

(او څوک چې له اسلام نه پرته (بل) دین ولټوي، نو هېڅکله به هم له ده نه قبول نه کړی شي او دغه کس په آخرت کې له تاوانیانو څخه دی) [3 : 85].

نو اسلام هغه دین دی چې له هغه پرته الله نور دینونه نه مني.

نو الله مور پیدا کړي یو او هغه ته ورګرځو او دا دنیا زموږ لپاره یوه ازموینه ده.

ډاډه اوسه چې: دا ژوند د خوب په څېر لنډ دی ... او هېڅوک نه پوهیږي چې کله به مري!

نو د قیامت په ورځ به خپل خالق ته څه ځواب وايي چې پوښتنه درڅخه وکړي چې: ولي دې د حق پیروي نه ده کړې؟ ولي دې د وروستي پیغمبر پیروي نه ده کړې؟

نو ته به خپل پروردگار ته د قیامت په ورځ څه ځواب وايي، حال دا چې هغه په اسلام کې د کفر له عواقبو خبرداری درکړی و او ويلي يې و چې د کفارو برخليک په دوزخ کې ابدې هلاکت دی؟
او الله تعالی فرمابلي:

﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٣٩﴾﴾

[البقرة: 39]

او هغه خلق چې کفر يې کړی دی او زموږ آیتونه يې دروغ گڼلي دي، همدغه کسان د (دوزخ د) اور والا دي، دوی به په هغه کې همېشه وي. [2]:
[39].

د هغو کسانو لپاره هېڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نیکونو تقلید کوي.

الله تعالی مور ته خبر راکړی چې ډېری خلک چې په اسلام کې له داخلېدو څخه انکار کوي د هغه چاپېریال له وېرې یې کوي په کوم کې چې دوی ژوند کوي.

او ډېری نور له اسلام څخه ځکه انکار کوي چې دوی نه غواړي خپلې هغه عقیدې بدلې کړي چې له پلرونو څخه ورته په میراث پاتې دي او دوی یې معتاد شوي دي او ډېری نور یې تعصب او له هغه باطل غیرت چې ورته پاتې دی له دې منعه کوي چې اسلام ومني.

او دا ټول خلک د دې لپاره هېڅ عذر نلري، دوی به د الله جل جلاله په وړاندې بې دلیلې ودریږي.

دا د ملحد لپاره هېڅ عذر نه دی چې ووايي، "زه به ملحد پاتې شم ځکه چې زه په یوه ملحده کورنۍ کې زېږېدلې يم!" بلکې هغه باید له هغه عقل څخه کار واخلي چې الله تعالی ورکړی، د ځمکې او اسمانونو په عظمت کې باید فکر وکړي او په خپل هغه عقل سره فکر وکړي چې خالق یې ورکړی ترڅو پوه شي چې دا کائنات یو خالق لري. همدا رنگه څوک چې د ډبرو او بتانو عبادت کوي د خپلو پلرونو د تقلید لپاره هېڅ عذر نه لري، هغه باید د حقیقت لټون وکړي او له ځانه وپوښتي: زه څنگه کولی شم د یو داسې بې جانې شي عبادت وکړم چې نه زما اوري او نه ما گوري او هېڅ گټه هم راته نشي رسولی؟!

په ورته ډول، عیسوی چې په هغو شیانو باور لري چې له فطرت او عقل سره مخالف دي؛ باید له ځانه وپوښتي چې: الله څنگه کولی شي خپل بې گناه زوی د خلکو د گناهونو له امله ووژني؟! دا ظلم دی! همدارنگه انسانان څنگه کولی شي د رب زوی په دار کړي او ويې وژني؟! آیا رب نشي کولی د بشر گناهونه وبخښي پرته لدې چې دوی ته د خپل زوی د وژلو اجازه ورکړي؟! آیا رب د خپل زوی دفاع نشي کولی؟

نو د عاقل انسان وظیفه ده چې د حق پیروي وکړي او په باطل کې د پلرونو او نیکونو تقلید ونه کړي.

الله تعالی فرمایلي دي:

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَىٰ مَا أَنزَلَ اللَّهُ وَإِلَىٰ الرَّسُولِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
 ءَابَاءَنَا أُولَٰئِكَ كَانُوا ءَابَآؤُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ ﴿١٠٤﴾﴾ [المائدة: 104]

او کله چې دوی ته وویل شي چې راشئ هغه شي ته چې الله نازل کړی دی او رسول ته (راشئ)، دوی وايي: مور ته هغه (لار) کافي ده چې په هغې باندې مور خپل پلرونه موندلي دي، آیا اگر که د دوی پلرونه داسې وو چې نه پر کوم شي پوهېدل او نه هدايت موندونکي وو [5: 104].

هغه څوک بايد څه وکړي چې غواړي اسلام قبول کړي، خو وپره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟

څوک چې غواړي اسلام قبول کړي او د خپل شاوخوا چاپېريال څخه وپره ولري، کولی شي اسلام قبول کړي او خپل اسلام پټ وساتي تر څو چې الله تعالی ورته يوه د خیر لار اسانه کړي چې په هغې کې خپلواک شي او خپل اسلام بنسکاره کړي.

نو پر تا باندې سمدلاسه اسلام قبلول واجب دی، خو په تا باندې لازم نه دی چې خپل شاوخوا خلکو ته د اسلام راورلو خبر ورکړي او يا د مسلمانېدو اعلان وکړي، کله چې دا کار تا ته ضرر رسوي.

او پوه شه چې که مسلمان شوي نو ته به د ميليونونو مسلمانانو ورور شي، او کولی شي په خپل هېواد کې له جومات او يا اسلامي مرکز سره اړيکه ونيسي او له هغوی څخه مشوره او مرسته وغواړي او هغوی پدې کار سره خوشحاليږي.

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿... وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ... ﴿٣﴾﴾

[الطلاق: 2-3]

(او هغه څوک چې له الله نه ووبرېږي، (نو) هغه به د ده لپاره د وتلو څه ځای پيدا کړي) او له يو داسې لورې به روزي ورکوي چې گومان يې نه کوي. [65: 2, 3]

گرانه لوستونکيه!

آيا د خالق الله رضا کول مهم نه دي -چا چې درباندي خپل ټول نعمتونه لورولي، چا چې په داسې حال کې خواره درکول چې ته د خپلې مور په څېښه کې د جنين په بڼه وي، او هوا يې دررسوي چې اوس يې تنفس کوي- که د خلکو راضي کول مهم دي؟

آيا د دنيا او آخرت برياليتوب د ژوند د ټولو لذتونو د قربانولو ارزښت نه لري؟ ولي نه، قسم په الله!

خپل ماضي ته اجازه مه ورکوه مخنيوی دي وکړي چې غلظه تگلاره سمه کړي، او سم کارونه وکړي.

نن ورځ ريښتيني مؤمن شه! او شيطان ته اجازه مه ورکوه چې د حق له پيروی څخه دي منع کړي!

الله تعالی فرمايلي دي:

﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ بُرْهَانٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ نُورًا مُّبِينًا ﴿١٧٤﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَاعْتَصَمُوا بِهِ فَسَيُدْخِلُهُمْ فِي رَحْمَةٍ مِّنْهُ وَفَضْلٍ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمًا ﴿١٧٥﴾﴾ [النساء: 174-175]

اي خلقو! يقيناً تاسو ته د خپل رب له جانبې لوی دليل راغلی دی او مور تاسو ته واضحه رڼا نازله کړې ده. * نو هر چې هغه کسان دي چې پر الله يې ايمان راوړ او پر (دين د) هغه يې منگولي بنخي کړې، نو خامخا به هغه دوی په خپل رحمت او فضل کې داخلوي او د خپل ځان په طرف به يې په نېغه لار روانوي. [4: 174, 175].

آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېکړه وکړي؟

که دا هر څه ستا لپاره منطقي وي او په خپل زړه کې دې پر حقيقت اعتراف وکړ؛ نو پر تا لازم دي چې د مسلمانېدو لپاره لومړی گام پورته کړي. آيا ته غواړي زه درسره مرسته وکړم چې ستا د ژوند غوره پرېکړه وکړي او آيا تاته لارښوونه وکړم چې څنگه مسلمان شي؟

مه پرېږده چې گناهونه دې په اسلام کې له داخلېدو مخنيوی وکړي، الله تعالی په قرآن کې مور ته فرمايلي دي چې هغه د انسان ټول گناهونه بښي، که چېرته هغه اسلام قبول کړي او خپل خالق ته توبه وباسي، نو طبيعي ده چې له اسلام راوړلو وروسته به هم درڅخه گناهونه کيږي، ځکه مور انسانان يو او بي گناه پرېښتي نه يو، خو مور ته په کار دي چې له الله تعالی څخه بښنه وغواړو او هغه ته توبه وباسو، او که الله تعالی وويني چې ته د حق په منلو کې گړندی وي او په اسلام کې داخل شوي او د شهادت دوه کلمې دي وويلې، نو هغه به تا سره د نورو گناهونو په پرېښودلو کې مرسته وکړي، او څوک چې د الله لوري ته روان شي او د حق پيروي وکړي، الله به درته د نورو نيکيو توفيق ورکړي، نو په اسلام کې د داخلېدو په اړه زړه نازړه کيږه مه او سمدلاسه اقدام وکړه.

د دې خبرې ثبوت د الله تعالی دا قول دی چې فرمايي:

﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُعَفَّرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ...﴾ [الأَنْفَال: 38]

(ته هغو کسانو ته ووايه چې کفر يې کړی دی، که چېرې دوی منع شي، (نو) دوی ته به د هغو (گناهونو) بښنه وشي چې مخکې (ترې) شوي دي). [8: 38].

څه بايد وکړم چې مسلمان شم؟

په اسلام کې داخلېدل آسانه خبره ده او کوم رسم او رواج، رسمي چارو او د چا حضور ته اړتيا نه لري، انسان بايد يوازې د شهادت دوه کلمې ووايي، په داسې حال کې چې په معنا يې پوه شي او ايمان پرې ولري، هغه داسې چې ووايي: (أشهد أن لا إله إلا الله وأشهد أن محمداً رسول الله) يعني زه گواهي ورکوم چې له الله پرته بل حق معبود نشته او دا گواهي ورکوم چې محمد د الله رسول دی، که تاسو ته آسانه وي چې په عربي ژبه يې ووايي نو ښه ده او که درته سخته وي نو بسنه کوي چې په خپله ژبه يې ووايي او پدې سره به ته مسلمان شي، بيا نو تاته په کار دي چې دين دې زده کړي، کوم چې په دنيا کې ستا نيکبختي او آخرت کې ستا خلاصون او نجات دی.

د اسلام په اړه د لا زياتو معلوماتو په اړه درته د دې سايت د ليدلو

سپارښتنه کوم: <https://byenah.com/ps/discover-islam>

په ژبه د قرآن کریم د معناگانو د ژباړې لینک:

https://quranenc.com/ps/home/redirect/?iso_code=ps

او د دې لپاره چې زده کړې چې څنگه اسلام عملي کړې، تاته سپارښتنه
کوو چې دا ویب پاڼه وگورې: <https://byenah.com/ps/muslims>

شاخص

- 1.....زه چا پيدا كړی يم؟ او ولي؟ هر څه د خالق د وجود څرگندونه كوي.
- 4.....الله سبحانه وتعالی.
- 5.....د سپېڅلي رب صفتونه.
- 6.....هغه رب چې عبادت يې كيږي بايد د كمال په صفتونو سره ياد شي.
- 8.....آيا دا معقوله ده چې خالق دې مور له وحی پرته پرېږدي؟
- 10.....قرآن كريم.
- 11.....ولي ډېر شمېر رسولان؟
- يو څوك تر هغه وخته مؤمن كېدلی نه شي تر څو يې په ټولو پيغمبرانو ايمان نه وي راوړی.
- 12.....
- 13.....اسلام څه شی دی؟
- 14.....مسلمانان د عيسی عليه السلام په اړه څه عقیده لري؟
- 18.....زه د مسلمانېدلو لپاره څه ته اړتيا لرم؟
- 19.....اسلام د نېكمرغی لار ده.
- 20.....اسلام ته په داخلېدو كې څه گټه كوم؟
- 21.....كه اسلام را نه ورم نو څه به له لاسه وركړم؟
- 22.....پرېكړه مه ځنډوه!
- 24.....د هغو كسانو لپاره هيڅ عذر نشته چې حق يې پرېښی او د پلرونو او نيكونو تقليد كوي.
- هغه څوك بايد څه وكړي چې غواړي اسلام قبول كړي، خو وېره لري چې خپلوان به يې ورته زيان ورسوي؟
- 25.....
- 26.....گرانه لوستونكيه!
- 27.....آيا ته چمتو يې چې د خپل ژوند ترټولو لويه پرېكړه وكړي؟
- 28.....څه بايد وكړم چې مسلمان شم؟
- 30.....شاخص

ننشر

الإسلام بأكثر من 100

لغة

زه چا پيدا كړي يم؟ او ولي؟
هر څه د خالق د وجود څرگندونه كوي

ps361